

Erhält hos P. Hanselli 1851.

Det som i fred ut egen ho
Gör flender och vänner,
Med minnen som jag älskar
Med den som i eget båg

Den Rättfärdige

Sag ständigt till min ständigt
Ett, ett, ett, ett, ett, ett, ett, ett
Det som i fred ut egen ho
Gör flender och vänner,
Med minnen som jag älskar
Med den som i eget båg

Det som i fred ut egen ho
Gör flender och vänner,
Med minnen som jag älskar
Med den som i eget båg

Det som i fred ut egen ho
Gör flender och vänner,
Med minnen som jag älskar
Med den som i eget båg

Det som i fred ut egen ho
Gör flender och vänner,
Med minnen som jag älskar
Med den som i eget båg

Hvad är som skall oss så åtskilja?
Jag vet du troget älskar mig.
Jag läser tydligt hjertats vilja:
I blicken den förräder sig.

Du är den rika världens dotter;
Derför kan jag dig aldrig få.
Hvi gaf oss ödet stilda lotter,
Då lifa hjertan i oss slå?

En gång du sanna skall de orden
I dina framtids lefnadsbar:
Att ingen älskat dig på jorden
Så ömt och troget som jag har.

Farmål — lef lycklig dina dagar.
Och glöm mig ewigt, om du kan!
På ödets vilja jag ej klagar,
Men lider tåligt som en man.

Seglaren.

Stick ut, min båt, med förlig wind
Framöfver wakens klara watten!
Så obemärkt som fogens hind
Ses löpa i den mörka natten,
Min slicka re'n på fjerran strand
Mig winkar med sin hvita hand.

Hon väntat länge. Hjertat slår
Droligt inom barmens galler;
Och ifrån ögat sakna's tår
På kindens friska rosor faller. —
Flyg därför, milda westanwind,
Kys tåren från den huldans kind!

Folkvisa.

Om våren, när träden bli gröna i parken
Och lärforna sjunga och göken han hörs,
Då är det roligt arbeta på marken.
Blodet så lätt uti ådrorna rörs;
Ty våren är ungdomens gladaste tid —
Då börjas vår kärlek med lekar och strid.

Om sommarn, när rågen för windarne gunga,
Och bien dra honung i kuporna in,
Då är det roligt arbeta och sjunga
Med glädjefullt hjerta och glädjefullt sinn;
Ty sommarn är ungdomens skönaste tid —
Då fästes vår kärlek med blommor och frid.

Om hösten, när stormarna rasa på fjellen,
Och fogen så naken och sörjande står,
Då är det roligt att sitta i qvällen
Wid brasan och tänka på sommar och vår;
Ty hösten är ändå den sällaste tid —
Då njuter vår kärlek och glädes derwid.

Stiernan.

Nina, liten tärna,
Satt invid en sjö,
Såg en moder stjärna
Som en gylfne ö